



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců Mgr. Jaroslava Škopka a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce: L.,K., zastoupeného Mgr. Barborou Kubinovou, advokátkou, se sídlem Milešovská 6, 130 00 Praha 5**, proti **žalované: Západočeská univerzita v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, v řízení o žalobě ze dne 29. 6. 2012 na ochranu proti nečinnosti žalované ve věci žádosti žalobce ze dne 29. 11. 2010 doručené žalované dne 30. 11. 2010 a evidované pod čj. R-1521-10, o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace,

t a k t o :

- I. **Žalovaná je povinna rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 29. 11. 2010 doručené žalované dne 30. 11. 2010 a evidované pod čj. R-1521-10, o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku .**
- II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 17.345,- Kč, a to k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Barbory Kubinové, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 29. 6. 2012 doručenou Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal soudní ochrany proti nečinnosti žalované, kterou spatřoval v tom, že žalovaná do dne podání žaloby nerozhodla o žalobcově žádosti podané dne 29. 11. 2010, kterou se domáhal uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace jeho studia na zahraniční vysoké škole, konkrétně Zakarpatské státní univerzitě se sídlem v Užhorodě. Městský soud v Praze usnesením ze dne

19. 7. 2012, čj. 6A 95/2012-22, postoupil věc Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „*zdejší soud*“).

Problematika vysokého školství, včetně uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, byla upravena v zákoně č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*zákon o vysokých školách*“).

Správní řízení bylo upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“).

[I] Skutkový základ věci

Žalobce podáním ze dne 29. 11. 2010 (doručeným žalované dne 30. 11. 2010) požádal Západočeskou univerzitu v Plzni o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice v magisterském oboru Právo a právní věda získaném prostřednictvím Mezinárodního institutu podnikatelství a práva, s.r.o. se sídlem v Praze na Zakarpatské státní univerzitě v Užhorodu. K žádosti byly předloženy, ve smyslu § 90 odst. 2 zákona o vysokých školách a bodu 3 Rozhodnutí rektora ZČU č. 15R/2009, úředně ověřené kopie dokladů o dosaženém zahraničním vzdělání, včetně jejich úředních překladů (dále též jen „*Žádost*“).

Žalovaná vydala dne 13. 12. 2010 pod čj. PR-P-738/10 výzvu, kterou žalobce vyzvala k doplnění Žádosti, a to předložením *a)* anotace jednotlivých předmětů s uvedením doporučené studijní literatury, *b)* rozvržení studijních předmětů do jednotlivých semestrů, včetně specifikace způsobu výuky, *c)* uvedení hodin přímé výuky (přednášek, cvičení a seminářů), *d)* způsobu zakončení výuky toho kterého předmětu, *e)* způsobu zakončení výuky ve studijním programu, *f)* typu studijního programu, standardní doba studia, forma studia, datum přijetí a datum ukončení studia, *g)* studijního plánu pro bakalářské studium oboru Právo schválený vědeckou radou ZakSU (= Zakarpatské státní univerzity v Užhorodu). Ke splnění výzvy byla žalobci stanovena lhůta 30 dnů ode dne doručení výzvy. Žalobce reagoval na výzvu ze dne 13. 12. 2010 podáním datovaným dne 28. 12. 2010, v němž uvedl, že k doplnění Žádosti předkládá žalované sylaby studijních předmětů a studijní plán, které obsahují všechny požadované informace. Podáním ze dne 5. 1. 2011 žalobce předložil žalované nový studijní plán, když ten původní, zasláný spolu s podáním ze dne 28. 12. 2011, byl dle žalobcových slov chybný.

Žalobce se následně podáním ze dne 22. 3. 2011 označeným jako Podnět k učinění opatření proti nečinnosti obrátil na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále též jen „*Ministerstvo*“). Žalobce se v uvedeném podání domáhal, aby Ministerstvo, jako orgán nadřízený žalované, přijalo taková opatření, která by zabránila průtahům v řízení.

Žalovaná vydala dne 27. 4. 2011 pod čj. PR-P 738/10 rozhodnutí, kterým žalobcovu žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice zamítla. Rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 7. 12. 2011,

čj. 22 159/2011-30, bylo k žalobcovu odvolání rozhodnutí žalované o zamítnutí Žádosti zrušeno a věc byla žalované vrácena k novému projednání.

Na základě žalobcova podání stran opatření proti nečinnosti, Ministerstvo dne 4. 12. 2012 přikázalo žalované (přípis čj. MSMT-35461/2012-30), aby ve věci žalobcovy žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice učinila opatření nezbytná ke zjednání nápravy (jako např. dožádat chybějící podklady od žadatele nebo zahraniční vysoké školy, nebo vyzvat žadatele k vyjádření k podkladům rozhodnutí, nebo vydat rozhodnutí o Žádosti). Žalobcovu žádost o opatření proti nečinnosti ve věci obdrželo Ministerstvo rovněž dne 20. 2. 2013. Na jejím podkladě požádalo žalovanou (přípis ze dne 5. 3. 2013, čj. MSMT-7394/2013-3) o sdělení, v jaké fázi se nachází řízení o novém projednání žádosti.

Žalovaná výzvou ze dne 25. 3. 2013, čj. ZCU 009323/2013, vyzvala žalobce, aby doplnil Žadost o a) autentické studijní plány bakalářského a magisterského studijního programu/oboru Právo, právní věda uskutečňovaný zahraničními vysokými školami vydané přímo Zakarpatskou státní univerzitou (Ukrajina), příp. Moskevským institutem podnikatelství a práva (Rusko) s úředními překlady do českého jazyka; b) specifikovat studijní plány programu/oboru uvedeného v bodě 1, který žadatel absolvoval na zahraniční vysoké škole - jaký byl jeho právní status a identifikační znaky [typ, název, standardní doba studia, forma studia, anotace studijní předmětů s uvedením doporučené studijní literatury atd.]; c) specifikovat rozložení jednotlivých studijních předmětů do jednotlivých konkrétních semestrů konkrétních roků studia a určení formy a rozsahu jejich výuky a způsobu jejich ukončení; d) specifikace způsobu výuky, jakož i určení, zda se jednalo o předmět povinný, povinně volitelný či nepovinný; e) specifikaci a prokázání toho, zda se jednalo o studijní program, který byl v souladu s ukrajinskými předpisy modifikován pro přípravu cizích (resp. neukrajinských) státních příslušníků a zda v něm bylo vědeckou radou předmětné ukrajinské, příp. ruské vysoké školy povoleno pro dobu, v níž žadatel studovala, nahrazení určitého počtu hodin určených pro výuku právního systému Ukrajiny, příp. Ruska hodinami určenými pro výuku právního systému ČR, Evropského práva a mezinárodního práva; f) originál, příp. úředně ověřenou kopii licence a státní akreditace udělenou Ministerstvem školství a vědy Ukrajiny pro Zakarpatskou státní univerzitu v Užhorodě pro přípravu magistrů se zaměřením na obor Právo/Právní věda; g) předložení úředně ověřené kopie diplomu a dodatku k diplomu, včetně jejich úředních překladů dokládajících dosažení bakalářského stupně vzdělání.

Ke splnění výzvy byla žalobci stanovena lhůta 60 dnů ode dne doručení výzvy, přičemž byl poučen o tom, že nebudou-li požadované dokumenty předloženy ve stanovené lhůtě, bude řízení vedené pod čj. PR-P-738/10 zastaveno v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Žalovaná vydala dne 25. 3. 2013, čj. ZCU 009323/2013, rozhodnutí, kterým řízení o Žádosti přerušila. Toto rozhodnutí bylo rozhodnutím ze dne 3. 5. 2013, čj. ZCU 015391/2013 zrušeno.

Žalovaná podáním ze dne 3. 6. 2013, čj. ZCU017913/2013, vyzvala žalobce k seznámení s podklady pro rozhodnutí.

Žalobce v podání ze dne 15. 6. 2013 adresovaném Západočeské univerzitě v Plzni namítl podjatost rektora a všech pracovníků ZČU. Žalovaná předložila dne 24. 6. 2013 věc k rozhodnutí Ministerstvu. Ministr školství, mládeže a tělovýchovy rozhodnutím ze dne 22. 4. 2014 vydaným pod čj. MSMT-9618/2014-1 (dále též jen „*Rozhodnutí ze dne 22. 4. 2014*“) zamítl žalobcův rozklad proti usnesení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 1. 11. 2013, čj. MSMT-31524/2013 (dále též jen „*Usnesení*“) a Usnesení potvrdil. Usnesením bylo konstatováno, že úřední osoba (= rektorka Západočeské univerzity v Plzni) není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení vedeném ve věci žádosti žalobce ze dne 29. 11. 2010 o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace. Rozhodnutí ze dne 22. 4. 2014 nabylo právní moci dne 28. 4. 2014.

[II] Žaloba

Žalobce konstatoval, že dne 29. 11. 2010 podal k žalovanému správnímu orgánu žádost o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace jeho studia na zahraniční vysoké škole, konkrétně na Zakarpatské státní univerzitě se sídlem v Užhorodě, a to dle § 89 odst. 1 zákona o vysokých školách, kterou po výzvě žalované doplnil o všechny potřebné podklady. O žádosti rozhodl rektor žalované tak, že ji rozhodnutím čj. PR-P 738/10 zamítl. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal k nadřízenému správnímu orgánu (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy). To dne 7. 12. 2011 vydalo pod čj. 22159/2011-30 rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno až dne 19. 3. 2012 (z důvodu pochybení Ministerstva). Rozhodnutím Ministerstva bylo předchozí rozhodnutí žalované zrušeno a věc jí byla vrácena k novému projednání. Dnem doručení, tedy 19. 3. 2012, nabylo rozhodnutí právní moci. Od tohoto dne také začínají plynout lhůty pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 71 správního řádu (odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, čj. 8 Ans 6/2009-82). Poslední den lhůty pro vydání nového rozhodnutí připadl nejpozději na den 18. 5. 2012 (pokud se bude brát v potaz prodloužená šedesátidenní lhůta). Jelikož do 18. 5. 2012 žalovaná nevydala ve věci rozhodnutí a žalobce ani žádným jiným způsobem nekontaktovala, podal žalobce dne 22. 5. 2012 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu k nadřízenému správnímu orgánu, tedy k Ministerstvu. I tento orgán je do dnešního dne (= den podání žaloby) zcela nečinný. Jelikož je žalovaný nečinný a žalobce bezvýsledně vyčerpal jediný prostředek, který správní řád stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, žalobce navrhoval, aby soud vydal rozsudek, kterým žalované uloží povinnost rozhodnout ve věci Žádosti žalobce ze dne 29. 11. 2010 o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace (dosaženého na Zakarpatské státní univerzitě v Užhorodu) v České republice, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná v podání ze dne 7. 11. 2012 zopakovala základní údaje ze správního řízení a zdůraznila, že Ministerstvo rozhodnutím ze dne 7. 12. 2011, čj. 22 159/2011-30 vyhovělo žádosti žalobce a zrušilo rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2011, čj. PR-P 738/10 a věc

vrátilo žalované k novému projednání. Toto rozhodnutí žalovaná obdržela dne 2. 1. 2012, avšak správní spis jí vrácen nebyl. K tomu došlo až dne 29. 10. 2012. Žalovaná uvedla, že vydá ve věci rozhodnutí po opětovném komplexním posouzení všech předložených podkladů.

[IV] Posouzení věci krajským soudem

Po provedeném jednání soud dospěl k závěru, že žaloba **je** důvodná.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. se ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon.

Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Soud nejprve uvážil nad žalobcovou aktivní legitimací. Základní podmínkou pro podání žaloby ve smyslu § 79 s. ř. s. je bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Žalobce se v posuzované věci opakovaně obrátil na Ministerstvo s žádostí na ochranu před nečinností správního orgánu ve smyslu § 80 správního řádu. Byť Ministerstvo dne 4. 12. 2012 přikázalo žalované, aby ve věci žalobcovy žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice učinilo opatření nezbytná ke zjednání nápravy, do dne rozhodnutí soudu nebylo žalovanou vydáno rozhodnutí ve věci. Soud vzal tedy za své, že žalobce skutečně bezvýsledně vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

Stran věcného posouzení důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu soud uvážil následovně.

Podle § 105 zákona o vysokých školách nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v řízení ve věcech upravených tímto zákonem podle obecných předpisů o správním řízení. Zákon o vysokých školách v jeho speciálních ustanoveních týkajících se uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, resp. řízení o žádosti o takové uznání (= § 89 a § 90 zákona o vysokých školách), nestanoví zvláštní lhůty pro rozhodnutí o žádosti. Proto byla žalovaná povinna aplikovat ustanovení správního řádu.

Podle § 71 odst. 1 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Podle § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní setření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ; b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podle § 44 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen „žádost“, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Podle § 45 odst. 2 správního řádu nemá-li žádost předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit.

Řízení v posuzované věci bylo zahájeno dne 30. 11. 2010. K vydání prvního rozhodnutí ve věci žalovanou došlo dne 27. 4. 2011, to však bylo následně zrušeno odvolacím orgánem (rozhodnutí ze dne 7. 12. 2011). Následně byl žalobce opakovaně vyzván k doplnění podkladů. Od zahájení řízení, resp. od rozrušujícího rozhodnutí Ministerstva ze dne 7. 12. 2011 do posledního soudu známého úkonu žalované ve věci (výzva k seznámení se s podklady řízení ze dne 3. 6. 2013) tak uplynulo více než dva a půl roku, resp. jeden a půl roku, což jsou stěžejní údaje pro konstatování důvodnosti žaloby.

Oddalování vydání rozhodnutí po takovou dobu zdůvodňované nutností opakovaného doplňování podkladů, považuje soud v dané věci za obstrukční. Řečeno kategoricky – není patrné, na co vlastně žalovaná čeká. Žalobce byl opakovaně vyzván k předložení specifikovaných listin a na výzvu ve stanovené lhůtě reagoval. Vzhledem k tomu, že žalovaná řízení nezastavila (jak o tom žalobce poučila pro případ nevyhovění výzvě), lze se oprávněně domnívat, že žalobce předložil odpovídající podklady. Na věci nic nemění ani to, že žalobce, po více jak dvou a půl letech čekání na vydání rozhodnutí, podal námitku podjatost rektora a všech pracovníků ZČU. O té bylo pravomocně rozhodnuto ke dni 28. 4. 2014 s tím, že úřední osoba (= rektorka Západočeské univerzity v Plzni) není vyloučena z projednávání a rozhodování v řízení vedeném ve věci žádosti žalobce. Ani pak však k vydání rozhodnutí nedošlo. Takový postup je však za jakoukoliv tolerovatelnou hranicí a není ho možné, ve světle výše citovaných zákonných ustanovení a konstantní judikatury správních soudů, akceptovat. Stejně tak nemá význam ani to, že řízení bylo na krátkou dobu přerušeno (přibližně na jeden měsíc), protože doba přerušování řízení je ve vztahu k celkové době prodlžení žalované s vydáním rozhodnutí naprosto zanedbatelná.

Byť si je soud vědom toho, že nečinnost ve vydání rozhodnutí o žalobcově žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice není zcela přičitatelná žalované, protože je zčásti zaviněna i stěží vysvětlitelným postupem Ministerstva [jeho liknavost nechť je dokumentována tím, že teprve dne 29. 10. 2012 (tedy 10 měsíců po vydání zrušujícího rozhodnutí) zaslalo žalované spisový materiál], z pohledu žalobce je nezbytné konstatovat, že neměl jinou možnost, než žalobu podat.

Za daného stavu věci proto nebylo možné dospět k jinému závěru, než že žalovaná nedůvodně absentuje s vydáním rozhodnutí ve věci žádosti žalobce ze dne 29. 11. 2010 doručené žalované dne 30. 11. 2010 a evidované pod čj. R-1521-10, o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace. **Soud proto uložil rozsudkem žalované povinnost v dané věci rozhodnout, přičemž lhůta pro vydání tohoto rozhodnutí byla, ve vazbě na § 71 odst. 3 správního řádu, stanovena ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.**

[V] Náklady řízení

Žalobce, který měl ve věci úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla.

Žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši **17.345,- Kč**, skládající se **a)** ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši **2.000,- Kč**, a dále **b)** z odměny zástupkyně žalobce za celkem čtyři úkony právní služby. Jednalo se o tři úkony právní služby poskytnuté před 1. 1. 2013 (převzetí a příprava zastoupení; žaloba; písemné podání žalobce ze dne 5. 12. 2012 označené jako „Reakce na výzvu soudu ze dne 28. 11. 2012 a na vyjádření žalovaného k žalobě“ doručené soudu dne 7. 12. 2012), vše ohodnocené částkou 2.100,- Kč/úkon, a dále jeden úkon právní služby poskytnuté po 31. 12. 2012 (účast na jednání soudu dne 22. 7. 2014) ohodnocený částkou 3.100,- Kč/úkon, tj. celkem **9.400,- Kč**. Náhrada nákladů řízení dále sestává z náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300,- Kč/úkon, celkem tak **1.200,- Kč**, vše podle § 7, § 9, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „advokátní tarif“).

Soud neakceptoval žalobcem požadovanou náhradu za čtyři podání - ze dne 3. 9. 2012 označené jako „Oznámení o doručení dopisu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ohledně žádosti o učinění opatření proti nečinnosti“; ze dne 27. 11. 2012 označené jako „Doplnění k tvrzení k dopisu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ohledně žádosti o učinění opatření proti nečinnosti“; ze dne 10. 12. 2012 označené jako „Vyrozumění o zaslání nového vyřízení žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti a vyjádření se ke stavu věci“ a ze dne 24. 10. 2013 označené jako „Výzva k pokračování řízení a k omluvě soudu za procesní postup vůči žalobci“, neboť jejich obsah neměl věcnou souvislost s tím, co soud posuzoval, tedy nečinnost žalovaného, jednalo se pouze o informativní podání s prezentací názoru žalobce.

Součástí náhrady nákladů řízení je dále náhrada za promeškaný čas v souvislosti s cestou z Prahy do Plzně a zpět na jednání soudu dne 22. 7. 2014, a to ve výši **500,- Kč** [100,- Kč za každou z pěti promeškaných půlhodin ve smyslu § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu při uvažované době trvání jedné cesty z Prahy do Plzně v délce hodiny a čtvrt].

Náhrada nákladů řízení dále sestává z náhrady cestovních nákladů v celkové výši **1.582,- Kč** za cestu z Prahy (adresa kanceláře zástupkyně) do Plzně (adresa soudu) na jednání soudu a zpět dne 22. 7. 2014 a představující celkem 200 km (2 x 100 km) při použití osobního vozu tov. zn. Range Rover 3.0 s průměrnou spotřebou paliva dle technického průkazu 11,7 litru nafty na 100 km. Uvedená náhrada je složena ze základní náhrady za 1 km jízdy ve výši 3,70 Kč, což v daném případě činí **740,- Kč** [3,70 Kč x 200 km²], a z náhrady za spotřebované pohonné hmoty, což v daném případě činí **842,- Kč** {[11,7 litru x 36 Kč)/100] x 200 km²}, to vše ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 3 a odst. 4 písm. b) a § 158 odst. 2, odst. 3 větou třetí a odst. 4 větou čtvrtou zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 písm. b) a § 4 písm. c) vyhlášky č. 435/2013 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (účinné od 1. 1. 2014), když cena nafty motorové stanovená v § 4 písm. c) vyhlášky č. 435/2013 Sb. činí 36,- Kč/1 litr a sazba základní náhrady za 1 km jízdy činí podle § 1 písm. b) vyhlášky č. 435/2013 Sb. u osobních silničních motorových vozidel 3,70 Kč.

Protože žalobce byl zastoupen zástupkyní – plátkyní DPH, byly odměna zástupkyně a náhrada zástupkyně navýšeny o částku **2.663,- Kč** odpovídající dani, kterou je zástupkyně povinna z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).

Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalované tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 22. července 2014

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová